

externo produceret, & ab ipsis emanaret: non est ab agente, quia et cum
 producat qualitatem in gradu remisso, talem modum produceret: non
 resultat a qualitatibus, quia etiam in gradu remisso resultaret, cum quia
 litas remissa et intensa sint eisdem speciei: quod pugnant per se immo.
 loci intensioris, quam hinc. Quantitates vero pugnant mediantes cau-
 sas exterrumne locali, quae est mixta a ipsis distinctis, cum rone to-
 ti exterrumne possint esse in puncto et dicimus.

Ad 2. neganda est minor et ad eius confirmationem nega-
 de est maior, ad cuius item confirmationem dices per quantitates actu exten-
 sas ad distantes posse esse in toto, & in toto: si in toto, quantitas a se-
 illam hinc partium coextensionem: si in loco, illas hinc actu extensas, et
 non confusas hinc per ubi loci septorium, quidem non quod illud hinc
 actum quantitates se habet, ne penetrat, ita et suis partibus lesibile
 ne loco confundantur, atque a deo illas servat loco distantes, ac
 distinctas.

Quod primo potest esse quantitates lesibiles
 penetrari quod aliquem modum distinctum ab ipsis presente in operari,
 seu ubi. Haec non melius quod hinc potest, quam esse a causa gene-
 trici. Haec non posita manent quantitates quae penetrant cum
 suo ubi: quod signum est non excludere se ipsas locos ante pe-
 netrationem quod ubi: sed aliquem esse modum, quod posita penetratione
 amittit. Deinde, quia non est alia ratio ob quam defendamus
 quantitates non lesibiles penetrari hinc per se ipsam. Nam
 si per ubi lesibile, et tamen cum actu penetrati illud manet, etiam
 et per se ipsam lesibiles quantitates, potest adhuc dicuntur pe-
 netran.

Hic etiam dicendi modus quod habilis non est, quia hic
 modus positivus quod fingit distinctum ab ubi in quantitate, ut
 penetrari lesibiles, nullum esse modum positivum hinc in qua-
 litate: sed non est positus hinc positivus, quae non hinc est summi posi-
 tivus: quod talis mixta absolute est impossibilis. Maior quod hinc
 esse dicitur quantitates impene-
 trabilem: sed esse impene-
 trabile

Est eius negatiuus: q̄ hic n̄m̄ nullum h̄ere effum̄ positiuum.
N̄m̄ q̄ b̄at̄ q̄ ē impeneetrabilem̄ quantitatem̄ nihil a b̄at̄
est, quam n̄ admittere a liam̄ eodem loco, q̄t̄ manifeste est ali
quid negatiuum. Hoc fr̄igi pot̄ aliquis effum̄ positiuus, q̄ d̄ ta
li n̄o sit. Argumentis egr̄o d̄m̄ est. Ī posita penetr̄i amitti
negari a leonius quantitas in eodem loco, quā negatiua t̄
coniuncta est cum v̄bi quantitas nati, et hoc satis ē, ut de
ter penetr̄i. Ad 2. negatiuū assumptum. Deinde nos n̄ negamus
p̄p̄ci quantitatem̄ h̄ere se ipsa non lesibere penetr̄i, q̄ illa
posita n̄ maneret quantitas, sed ob loco quas b̄at̄ in a tempore.

Im̄ q̄ est quantitas p̄ natalem̄ p̄sentem̄
quam h̄et in loco lesibere penetr̄i. Hoc tribuit communiter
Flos in 4. dist̄ 49. q. 16. Est bar. tom. 3. in 3. p. dist̄ 48.
sect. 1. et dist̄. 51. sect. 2. Probat̄ q̄ eadem quantitas pe
netr̄i lesibere, quatenus est loco extensa, actua liter: se d̄ au
te extendit in loco q̄ v̄bi nate: q̄ p̄ illud lesibere penetr̄i.
N̄m̄ p̄t̄ q̄ si q̄ntitas n̄ sit t̄ extensa, n̄ pot̄ loco occupare.
N̄m̄ in forma, q̄ n̄ extendit̄ p̄ suam entitatem, pot̄ n̄ ē
in puncto: non ē alius m̄i q̄ quem extendat̄: q̄ n̄m̄ extens
dit̄ q̄ v̄bi. Deinde q̄ q̄ v̄bi Im̄ diuisi p̄i quantitas leq̄ndit̄
diuisis partibus loci, et ita toti: sed hoc nihil aliud est, quā
occupare locum: q̄ p̄ v̄bi illum occupat. N̄m̄ p̄t̄ q̄ leq̄ndit̄
se Im̄ diuisi p̄i, partibus sp̄i diuisi, est ita h̄ere p̄i
locatas, ut una n̄m̄ penetr̄i cum alia, sed h̄i illius h̄et
negari penetr̄i h̄eris, alioquin unaqueque pars toti
leq̄nderat̄ sp̄i, q̄ est penetr̄i h̄eris cum leq̄nis omnibus:
sed quantitas q̄ v̄bi nata corres pondet̄ diuisi partibus sp̄i Im̄
suas p̄i diuisi: q̄ p̄ v̄bi lesibere a leonius quantitas n̄ penetr̄i.
Probat̄ q̄ quantitas d̄ Oni in sacra Lughan̄ h̄eris saltom
ante eius resurrectionem̄ p̄p̄ci erat̄ sibi cum quantitate pa
ris, q̄ ibi n̄m̄ h̄et v̄bi quantitas conuata. q̄ p̄ v̄bi nata quā
ntas lesibere penetrationi

Obj. affus patris n̄ pot' tolli posita p̄a: q̄ si quā
 ritas q̄ vlt' patris reditū generis n̄ pot' illi manente p̄a: manē. Sed
 hoc pot' factum: q̄ n̄ vlt' est q̄ itas generis. Adh' affus patris
 hanc magnam dantur dicit, atq̄ n̄ sunt primarij, q̄ posita p̄a non
 possunt tolli, impossibile n̄ est, quod posita vlt' d'g. in quocunq̄
 q̄ subto, illud n̄ dicat' conceptivum. Atq̄ affus sunt secundarij,
 et hi' L. positivus, L. negativus. Positivus affus patris secundarius
 pot' n̄ dari posita p̄a, si subto illius non sit capax. Impe-
 tra n̄ si graha ponat' in lapide, lapis n̄ dicit' gratus, q̄ n̄
 ē capax ejus affus. Negativus etiam posita p̄a absolute tol-
 li potest, et p̄bat' q̄ primarius affus inhēre ad facere prim
 inhērentem subto, secundarius ac negativus concludere co-
 inhēntem p̄ se. Et n̄ dub' pot' facere ut p̄a accidentali vlt'
 inhēreat et coribat' p̄a: q̄ pot' tollere secundarium affus
 statem negativum. Idem ē in subsistētia, cuius affus primari-
 us est reddere nam' quam affus subsistēntem, secundarius
 reddere independēntem a subto, et in unum unicabēlem, q̄ affus
 est negativus: sed d' dicit' pot' facere ut p̄a lat' sit sub-
 sistat' et de p̄cedat a mō, et pot' assumere ad hypothēsīm
 nam' suppositatam p̄p̄ia subsistētia: q̄ pot' posita p̄a impa-
 dūre ejus affus secundarium. Quod accidet quoniam p̄a ne-
 gata potest eē cum illa, quā natū induit negem.

Sed q̄ de impenetrabilitate dī est nimirum
 ē affus secundarius ac negativus vlt' quantitativus natū.
 Primarius n̄ ac positivus pot' facere corpus p̄sens in to,
 et p̄p̄ia manente vlt' potest hunc affus secundarium impa-
 dūre, et quantitatem dīvinitis penetrari.

Articulus secundus.

Qualitōne fieri possit penetratio

Non vocamus in questionem V. deum posse penetrari, satis n. a demer-
trahere. Eius fieri posse videtur, sed quia loci pat, huc qd addari, detraha-
runt. Quantitas, ut cum alia penetrari possit. Sunt igitur qd asserunt qua-
ritatem in loco extensam impulsam qd ratio asserendum e. imprimere
in quantitatem subiectam cui leuiter, cum quantitas n. n. sit acti-
ua, asserunt cum impulsam imprimi a Deo, tanquam ab agente su-
premo, qd ratio debet quantitati. Cum uo impulsam non ea intra
certum gradum, sed m. a Deo conferri, quantum satis sit ut alia
quantitas, quocumq. uiribus agant in Deum alterius uisum cum illa
subire non possit. Nam si intra certum gradum uindiceret, postea
agens naturalis, qd maiorem imprimere, atq. Deo uiceret leuiter
certam, et assereret propria uirtute penetrationem

Hac uo inuadit loci et experientia inia
est. Vbi, qd nunquam accidere, ut una quantitas naturalis uiribus
aliam loco expelleret. Probat qd Deus tenet m. conferre im-
pulsus, quantum satis sit ad resistendum corpori subiecto, qd
qd quantitas aliam loco expellit, qd Deus non conferit illum im-
pulsam, qd ille uiribus a naturali agente. Unde ratio uindiceret
aferre illum impulsam a Deo collatum ee a certis locis. Hoc
uio quam sit libere dictum satis pat. Experientia etiam apud
nat hac opinio, qd si aliquis uoluit penetrare partem, qd quod
uis alia corpus, qd loco non cedat, satis experientia tale cor-
pus passiuo m. seheri, et nullum sibi imprimere impulsam

Sunt etiam qd asserunt impedire Deum eo
corpus subiectum imprimat impulsam in alia, qd p. eis locis
non cedere, et penetrari. Vel licet corpus subiectum imprimat
in alia impulsam, non concurrere Deum cum corpore qd erat
in loco, ut qd talem impulsam ab illo recedat. Haec m. opinio, qd
mili mo. probari non pot, qd iuxta istam om. e. corpus aliquod
loco penetrari, qd loco non cedit, cum alia corpus subit. qd
partes uel quoduis alia corpus grauissimum potente penetrari
a corpore leuiter a quo in pot m. accipere impulsus, quantum satis sit ut
moueat

locus q. in 4. dist. 49. q. 16. quem alij sequuntur existimat Deu
 subtrahere concursum, quo conservabat motum, & quem quantitas
 resistebat penetrari. Verum haec opinio satis impugnata e, cum pr
 cauimus imperetvoin ea effum secundarium, et negativum ubi
 quantitati nati. Deinde impugnati q. mus q. quem quantitas
 resistit ut p. cauimus est ubi quantitiuum nate: sed hoc non amit
 itis q. i. corpora penetrantur: q. falsum est amittere quantitate m
 in actuali nate penetratiuum positivum quo resistebat. Min.
 p. bati q. q. d. Quis eadem penetravit non amittit calorem
 ubi nate, quo in loco est, et aliud dicitur lris acquirit. Nam
 si vno amisit, nullibi fuit, & aliud acquisit, siuolum est. Ide
 dm vnt de panete vel canis, q. illis clausis, ingressus est ad
 discipulos et in Beatis corporibus, quones penetratis dote ut
 tur, alijsq. pluribus in mibit onis p. d. Deinde penetrati n
 dan, nate q. les nate penetrati contribunt: sed n. resistunt nisi
 q. ubi quantitiuum: q. hoc non volit ut den penetrati. Maior
 p. bati q. a. loquim dicemus penetrati tantum e. n. n. n. ca
 tem in loco, quo positu p. a. est penetratiue cum m. a. n. b. a.
 cum quantitate, qualitates inter se et cum subo, q. vnt sunt
 eodem vi luo, q. nemo dicit: Est q. ad penetrati nate le
 sista, que p. q. ubi nate quantitiuum: q. hoc sublat non po
 dan penetrati

Im q. non tali ab aliquo corpore ubi
 nate, ut den penetrati. Nec n. magis difficile est, quantitate
 le t. q. ubi p. quod penetrati p. a. resistebat penetrari, que
 subum calorem, quod p. calorom figuri resistebat, letent co
 lore exunthit ac grege figuri. Sed hoc est pote, et nusqua
 n. g. h. v. q. etiam potis est corporum penetrati manentibus p
 tenis nate. Haec est n. n. d. q. m. 2. in 3. p. d. v. 48.
 Sect. 1. ad initium. P. bati q. vnter corpora q. sunt pene
 tratiue, nec possunt dan nec agere, haec n. affe h. non dan
 nisi in tebus locati ubi nate. Unde si subia corpore a

si in puncto, vel tota in toto, et tota in qualibet p. loci; q. sunt
proportionaliter naturales potest, ut sic nullam potentiam habeat ad actionem
malam. falsum autem hoc esse probatur q. Beati quod resurrexerunt
hominem erant semp in celo penetrative cum ipso celo, cum
n. hoc sit corpus incorruptibile, non cedet ad motum Beati
q. penetrative p. illud concubunt, et in ibi habent uerum
et naturales actiones propter malum: q. non amittit ubi quod
habitatum nate posita penetrare

Obi. 1. Ubi quantitati nate, huius arietis
docem a Leonius in eodem loco: sed huius n. pot. ubi nisi sublato modo
positio in quo fundat: q. ut det penetrare. lebet ubi ubi nate. ubi
negando minorem, ubi huius huius negotis aditum quia negant, q.
tollat positum illarum sententiam. Si n. negat existens q. se ubi
libi ab accidente existente in subiecto, si etiam constructa in
harentia ubi adlati minus, quos ubi sic extra subiectum. Negat de
pendit a se ubi nate si sit huius minus q. quem dependeat amicus
cum habet ubi. Negat incommunicabilis a nate, si huius q. pro
subiecta abstrahit ad hypostasim, quia ubi potest esse obuius.
Posto q. a lio corpore in eodem loco ubi nate negat simultatis,
quam ubi nate quantitati potest nate ubi nate in eodem
loco, q. factus inde intelligit, q. illa negat est ubi quodam
ad extrinsecum spatium.

Obi. 2. Ubi quantitati nate non pot. penetrare:
sed si non tollat a corpore q. penetrat nate et penetrat ubi: q.
ut det actualis penetrat amittit ubi nate. Maior pot. q. q. nate
subiecta non pot. assummi nec in huius existere p. se, ita ubi
nate quant. non pot. penetrat cum non est maior loco in
uno quam in alio, q. n. n. est ubi nate a negatiuis subiecta
et reddere nam incommunicabilis, et in huius reddere accidentis
non existens p. se: ita est a se ubi nate de negatiuis ubi nate
corpus impenetrabile. Min. probat q. ubi nate corpus q. penetrat
huius sunt in eodem loco: q. etiam penetrant. A se negat

minorem, satis n' e' g't Vbi a p. Neq' a corpore, Vbi q' dicitur
 quant, ut illis non penetrat corpora penetrant. Quoniam sub
 dicitur q' in eodem plura aduertit q' ex n' ley dicitur quia n' a n' a
 assumpta n' assumit, q' dicitur de infamia, si accidens sit
 h'at exiens p' d. Ad confirmacionem eiu' dem minoris dicitur non
 sufficere simultatem in loco, ut q' ita sunt penetrant, sed opus
 e' q' n' id g't penetrat resistat penetrari ut quod Vbi n' g'ra
 habituum nata solum resistat ut / quod et confirmat u' l' c' n'
 us q' illa solum penetrant q' debet impenetrabilitas.
 Sed h'ac debet corpori Vbi e' et non Vbi q' Et Vbi sint in
 e' d' n' lo non penetrant.

U' n' dicitur poant q' haec non dicitur
 aduerte penetrant in h'ic n' h'ic n' h'ic. Si p' actionem uel
 leuocacionem, uel aduocacionem, aliquid corpus ponat in loco
 quem aliud occupat, quin illud amoueat. Et quod quantum
 attinet ad praesens in h'ic h'ic u' n' e' d' it cum primo si corpus
 transferat ex uno lo in alium occupati, quin transeat
 p' medium. Qua u' l' l' a' q' i. p. d' i' p. 196. cap. 2. exhibi
 mac Angelos n' h'ic transferri de lo in locum, quod etiam
 de corporibus gloriosis ob agilitatis d' o' t' e' m. p' habile credit
 s' r' a' r' m. 2. in 3. p. d' i' p. 48. sec. 4. et confirmat co' h' u'
 i' b' t' de cognitione Beata uita' cap. 45. Anselmo lib. de
 s' m' i' l' i' n' o' r' i' b' u' s' cap. 48. q' d' e' c' e' n' t' c' o' r' p' o' r' a' g' l' o' r' i' o' s' a' a' q' u' a'
 l' e' m' i' n' g' e' l' i' s' u' e' l' o' c' i' t' a' t' e' m' h' a' b' i' t' u' s' u' s' t' o' l' l' i' p' q' u' i' d' e' t' c' a' d' I' n'
 l' o' s' a' d' u' i' n' t' h' cap. 15. ubi dicit resurrexerit corpus q' u' a' b' i' l' e'
 3. si p' motum localem inferat corpus in locu' in quo e' a' h' u'.
 Si q' p' n' o' m' o' l' 2. n' o' p' e' n' e' t' r' a' t' i' o' c' o' n' t' r' i' g' a' t' n' u' l' l' u' s' c' o' n' c' u' r' s' u' s' a'
 d' o' c' d' e' n' e' g' a' t' i' u' e' p' e' i' c' i' t' . Si 3. n' o' u' t' c' o' r' p' u' s' q' d' e' i' n' h' u' o' c' o' t'
 u' a' s' e' u' e' r' e' u' e' p' i' m' p' u' l' s' u' m' a' c' o' r' p' o' r' e' s' u' b' i' n' t' h' a' n' t' e' a' m' o' u' e' r' i' p' u' t'
 q' b' a' b' i' l' e' e' s' e' d' e' m' d' e' n' e' g' a' r' e' c' o' n' c' u' r' s' u' m' u' t' i' l' l' i' i' m' p' u' l' s' u' m' i' m'
 p' r' i' m' a' t' .

Alqui sunt q' exi' h'ic a' n' t' e' c' o' r' p' o' r' i' b' u' s' p' l' o' n' d' i' s' i' s'

ad hoc ut penetranti dani qualitate aliqua impressam. Porro
nihil in non glorioso dani in actuali unum ad pene-
trationem satis potest, quia penetratio ista non debet. Qualitatem
in hanc in corporibus gloriosis in habitum censet tran-
sit. Sec. et 3. et probatur quia haec qualitas, quoniam officio,
ret ut corpus Beatum a se non excluderet: ita enim
praestaret ut pars eiusdem corporis se mutuo excluderet:
quod unaqueque esset unum reliquis penetrative, atque ad hoc tota
in toto, et tota in qualibet parte. Quia, quae est praesentia su-
pernaturalis et cum qua non potest esse vera penetratio: sed falsum
est ex vivum in corpore gloriosa ita futura: quod est 6. In
quia si esset qualitas impressa in penetrante ad penetratum
hujus corporis gloriosum, ut a se humano glorioso, et non glo-
rioso, quantum cum calido: et in omni uncedunt corpora gloriosa
non penetrantur a se humanis quia non est id docens istorum
stati. Quod probatur videtur 7. In exemplo, quod corpus suum
gloriosum passandum praebuit discipulis, quod non passandum
non penetratur.

Et quod penetratio addit in actuali Dei cor-
susu, etiam in corporibus gloriosis, quoniam unum cum cor-
pore vel cum impulsu, quod se per motum localem, ut sub eadem
locum a se alio corpore occupatum, quod illud expellat. hoc
tenet cit. Ivar. sum in nomen! Quod videtur sicque aliis
in hinc cum in Beatis dicitur esse dici posse a se in hinc
substantia dicitur quia non unum ad se sunt a se Be-
atam a se exhibet, et quia etiam potest motus in hinc a se
ad penetrationem concurrat.

in articulo 3.

Actio qua fit penetratio naturalis.
Haec subitanea communiter a se a se a se. Non actio naturalis

censen q' tendit in terminalem: illa vero supralis, q' supralis in pro
 ducio est. cum q' ubi quod datur in corpore penetrans sit nate
 actio enim, que est factis illius productio, s' a solo Deo, s' a sua
 creatura s' levata supralis est quoad entitatem. Epe vero ubi illud
 nate p'bat, q' se actu negem a seorsus in eodem loco non h'at, il-
 lam in na sua postulat. quemadmodum accidens extra sublimi n' dicitur
 quib' sp' ad accidente in subto: ita enim illud ubi et si actu non ex-
 cludat aliud corpus, in q' illud apponit est excludere, est q' use
 sp'it, atq' adve nate. Est n' eadem via in illo, atq' in alio ente,
 quod etiam extra sublimi non h'at negem existendi p' se, sed illam
 sm exigentiam re sua postulat. An p'bat, q' illud ubi q' modo
 p'cedit corpus postea penetrat, ut p'batum est, et fa-
 cile pot. si corpus immobile, ut est celum Empyreum penetrat: q' oju-
 dem via est ubi quod actu corpus excludit et quod app' est ex-
 cludero postea penetrat. Unde cum illud q' corpus excludit sit
 nate, et quod apponit excludere, est nate. Si q' actiones distin-
 gunt p' h'os mod' sumptis, actio productiva ubi, quod corpus h'et
 si cum alio penetrat etiam est nate.

Hec oby. actionem productivam accidens
 extra sublimi e' suprale, q' accidens ubi non h'et negem exi-
 stendi p' se: q' si ubi q' accipit in penetrat, n' h'et nate negem
 a seorsus in eodem loco, actio productiva illius est etiam supra-
 lis quoad entitatem. Nos n' non dicimus actionem productivam
 accidens extra sublimi p' se e' suprale q' accidens co-
 ret negem, q' nate ei debet. sed q' h'et num' positivum sup-
 ralem, que existit extra sublimi, ut in tractatu de subia q. 2. act.
 4. p'batum est, et loc' huius modi actio productiva accidens
 extra sublimi e' suprale in entitate. Ubi vero q' accipit p' penetrat
 om' nihil h'et positivum suprale cuius lib' actio illius produ-
 ctiva supralis quoad entitatem dicitur p'it.

Probari ulterius eadem est, q' actio
 productiva caloris intenti in subto intente etiam p'it.

est actio quoad unitatem naturae: quod actio productiva ubi in loco
corpore occupat esse etiam naturae quoad unitatem. anis p bar
si unitas caloris est unitas naturae: quod actio illius productiva est
etiam naturae. Contra p bar si non datur maior ratio in ubi producta
in loco, quod alio corpore occupata est, quam in calore intenso
producta in rubro intenso frigido, ut actio productiva caloris sit
naturae quoad unitatem, et productiva ubi sit supernaturalis. Nam cum
supra nam subit et recipere sit, ac sustentare duas gradus
duas in gradibus intensis quam supra capacitatem et par
tus corpora sit recipere. Et tam supra nam caloris intensi
est sit cum frigido intenso in eodem subit, quam supra nam
ubi quantitati naturae est sit cum alio in eodem loco.

Utenim dicitur hanc actionem esse supernaturalem
quoad munus. Probatur quod penetratio corporum ab visibus dicitur effec
tus supernaturalis dicitur dicitur: sed non est supernaturalis quoad unitatem
tatem: quod unitas supernaturalis quoad modum. Deinde, res huius
visus caloris et deum huius sunt actiones quoad munus supernaturales:
sed eadem est ratio in illis, atque in penetratio duorum corporum:
quod haec enim unitas supernaturalis quoad munus. Minus p bar quod quod uni
re manum fieri et producere visum potest et alia naturae: sed produ
cere visum in subit impedit, ut in manum fieri sine dicitur
est minus agentis supernaturalis, iam producere ubi est quod naturae, pro
ducere hoc illud in loco alio corpore occupato est minus producere
supernaturales: quod est actio productiva huius ubi quae est penetratio unit
quoad munus supernaturalis.

Hinc planum est actiones supernaturales quoad
munus non posse dari visibus naturae. Licet non ad illas elicere ad
quoad unitatem sufficiat naturae concursus, ac loci dicitur in
hoc modo, non sufficit. Ubi ad hoc ut ignis producat calorem
expellendo frigus a subit in quo producit, sufficit concursus
quem deus praestat quod munus naturae. Et hoc ut ut inducat illius
calorem non expellendo frigus non sufficit, nec non minus

agendi est uniusmodi igni, nec alter illi debet. scilicet natus est
 operanti nati modo cum certis circumstantiis, et leonibus impedi-
 menti, et cum ita operanti, illis debet concursus. Quando vero
 adsunt impedimenta, et desunt circumstantia, ut si ignis sit le-
 motus a parte, non illis debet concursus, licet effectus productus
 sit natus, et sibi modo actio in sua essentia natus, quoad modum
 vero temporis est supranatus.

Hinc etiam facile deduci potest actio-
 nem quam duo corpora penetrant de eisdem speciebus actione qua
 nati in a igni ubi in lo n occupat, quod ut probabiliter trademus
 actiones disjuncte quod in maiori sumptis. ubi vero accipiunt in
 penetrant eorum nati et eisdem speciebus actione quod in a igni n
 occupat: quod enim actiones quod quas producunt sunt eisdem
 speciebus, cum hec totum ordinem summant a nati, quod le suo lo.

Quaestio Tertia.

De speciebus Quantitatis

Arbitrius Primus

De Motu sit uere speis Quantitatis.

In logica quantitatem uere successiuam a praeterito exclusimus, ea
 in quod a logice uincit doctrinae breuiter examinabimus. Et in
 primis a motu incipiendum, quod est ueritas huius quantitatis operi.
 Motus quod ut a nobis uideretur, est mutatio scilicet sumpta, scilicet
 augmentatio, scilicet motus localis, quod omni motus scilicet prout uideretur
 in prout sunt habitus productionis suorum horum, scilicet ita scilicet prout
 ut sunt ab agente, quod lo pertinet ad praeteritum actionis,
 scilicet prout sunt in patiente, et pertinent ad praeteritum: aut prout
 sunt ueritas etiam prout in se sunt ueritas scilicet successiuum, sub
 ueritas de illis modo apimus, inquirendo quod habeant

aliquam extensionem, q^{ue} p^{ro}p^{ri}e ad quantitatem spectet; an
solum habeat extensionem unitariam, qualem ex communi
sua lo^{co} uendicant les v^{er}es mat^{er}es.

In non igitur potest considerari alia ex
tensio lo^{co} sub^{ter} in quodam motu, alia u^{ero} lo^{co} tri^{angulo} q^{ue} fit p^{er} ta
lem motum. V^{el} Motus quo lapis fit a^{er}is est extensus
q^{ui} sub^{ter} in quo est est etiam extensus, atq^{ue} adeo cum in
quavis p^{ar}te illius fiat pars a^{er}is, ita etiam in quavis p^{ar}te
est pars motus. Alia u^{ero} extensio in illo considerari n^{on} p^ot^{est}
q^{ue} p^{er} talem motum a^{er}is, q^{ue} extensio duplex esse potest, s^{ed} un^{um}
p^{er} talem motum cum tri^{angulo} quoad intensiorem, q^{ue} quoad extensio
nem, q^{ui} q^{uoniam} motus h^{ic} p^{er} se, seu gradus intensiorem inter
se unitus, ita etiam illius productio debet habere eandem exte
nsionem, lo^{co} tri^{angulo}, quae extensio in eo consistit, quod h^{ic} p^{er} in
tensionis partibus correspondentes inter se unitas: quoad
extensionem u^{ero}, q^{ui} q^{uoniam} motus h^{ic} fit extensus a^{er}is, et p<sup>ro
p</sup>terea fiat p^{er} extensionis inter se unitas, ut et illius produ
ctio h^{ic} eandem p^{er}.

In his extensionibus Motus duo etiam
inveniuntur, s^{cilicet} unitas, et Successio, non t^{amen} semp^{er} unitas
sunt. Continuitas in eo consistit quod p^{er} motus inter se unitas
sunt, ita ut unum efficiant simplicem motum, q^{uoniam} p^{er} etiam p^{er}
tri^{angulo} producti inter se uniantur. Unde apparet sane unitate
tem et distinctam esse a Successione, et sine illa posse consistere.
Nam mutatio instantanea quae producit lucem v^{el} in aere h^{ic}
continuitatem, cum p^{er} tri^{angulo}, h^{ic} p^{er} inter se unitas, q^{uoniam}
etiam p^{er} ipsius lucis emittitur, non t^{amen} h^{ic} h^{ic} Successionem,
ut apertum est. Successio u^{ero} in eo consistit ut p^{er} continui
non sint s^{ed} sequuntur post aliam. Unde duo colligas, in
primis q^{uod} q^{uod} est unitas h^{ic} unitas est continuum, non u^{ero} est contra
q^{uod} q^{uod} est continuum esse Successivum, cum quantitas q^{uoniam} maneat
est, et mutationes instantaneae sunt continuas et n^{on} Successivae.

^m 2. Iniectionem p[ro]p[ri]i motus unitas inuoluerit et negotium simul-
tatis, q[ui] non fuerint partes v[er]i simul esse.

Hic q[ui] p[ro]p[ri]i a b[er]o h[ab]et e[ss]e et v[er]um q[ui] m[ot]u h[ab]et
n[on] e[ss]e quantitat[em] con[tra] nec p[ro]p[ri]i p[ro]p[ri]i altinere, q[ui] n[on] e[ss]e q[ui] p[ro]p[ri]i
h[ab]et, nec extensus. H[ab]et e[ss]e inia. Spar. disp. 40. sec. 2. no. 3.
q[ui] eam confirmat ex Ar[ist]o tam in Log. quam in Met. a b[er]o e[ss]e mo-
tum e[ss]e quantitat[em] p[ro]p[ri]i q[ui] cui accidit D. Thom. 1. Met. loq[ui]t[ur] q[ui] b[er]o
h[ab]et q[ui] e[ss]e lo[qu]i sub[st]i et lo[qu]i in non sufficiunt, ut motus sit
v[er]i quantitas: Sed lo[qu]i sui motus non h[ab]et extensionem qua
sitatiuam: q[ui] non p[ro]p[ri]i ad quantitatem. Extensionem lo[qu]i
h[ab]et non sufficere p[ro]p[ri]i, q[ui] q[ui] e[ss]e extensum lo[qu]i h[ab]et
est extensum p[ro]p[ri]i: Sed quantitas e[ss]e h[ab]et et exten-
sionem, imo e[ss]e ipsa extensio: q[ui] motus non e[ss]e quantitas,
lo[qu]i extensionis, quam h[ab]et a h[ab]et. Major de q[ui] d[ic]ta dubitari pot[est]
confirmat, q[ui] e[ss]e extensum p[ro]p[ri]i, nihil aliud e[ss]e, quam
e[ss]e extensum ab alio non a se: q[ui] extensio lo[qu]i in in
motu, um sit a h[ab]et e[ss]e p[ro]p[ri]i h[ab]et motus.

Termin[us] h[ab]et acq[ui]siti sunt vel Vbi q[ui] motu
Localom, L, qualitas, p[ro]p[ri]i alterationem, L, quantitas p[ro]p[ri]i augme-
tationem: Sed nulla extensio q[ui] summat[ur] ex h[ab]et h[ab]et suff-
fuit ut motus dicat[ur] quantitas: q[ui] non e[ss]e sp[eci]es quantitas.
Probati Min. q[ui] q[ui] e[ss]e extensum p[ro]p[ri]i sub[st]i et q[ui] h[ab]et a se qua-
ntitatiuam extensio[n]e L h[ab]et ontitatiuam, item n[on] h[ab]et a
quantit[em] in qua recipiunt. Extensio Vbi e[ss]e et a sub[st]i Vbi
ca[us]a, L, sit sub[st]i, L, quantitas, L, qualitas. Extensio quam
h[ab]et motus augmentationis lo[qu]i quantitas est illi extrinseca
& accidentalis, quod e[ss]e extrinseca et accidentalis qualita-
tibus mai[or]ibus, qua in quant[em] recipiunt. Vbi si h[ab]et e[ss]e
p[ro]p[ri]i in instans acq[ui]siti, earum acq[ui]siti h[ab]et totam ex-
tensionem q[ui] p[ro]p[ri]i e[ss]e p[ro]p[ri]i, et in n[on] pot[est] venire in q[ui] e[ss]e
ita sit vera quantitas: q[ui] idem d[ic]t[ur] e[ss]e de motu q[ui] e[ss]e h[ab]et
illarum acq[ui]siti, um non d[ic]t[ur] mai[or] lac, in uno caso qua in a h[ab]et

Confirmati q̄i acc̄sio instantanea harum harum, et motus
sunt ejsdem sp̄ij cum actiones distinguant̄ q̄ h̄oī maī sui
m̄p̄os: sed acc̄sio instantanea n̄ ē quantitas q̄ nec et motus

Extensionem loci sub̄i non sufficere etiam
ut motus sit quantitas eisdem fore p̄bati arguētis, q̄i estē
sio loci sub̄i est p̄cedens in mōte, et q̄i mutatio instantanea
h̄et eandem extensionem in sub̄i, et in am̄ est quantitas: q̄
etiam motus p̄ talem extensionem n̄ est quantitas. Deinde,
q̄i h̄ec extensio non dat̄ in mōte, nam motus localis rerum
sp̄ualium est uere motus, et in exp̄. sub̄i nullam h̄et extensio-
nem, cum sub̄i sit indivisibile.

Nullam ē in motu p̄nam extensionem,
p̄p̄i quam sit uera quantitas p̄bati, q̄i si a liquam h̄erit, et ē
q̄i est successivus: sed h̄ec successio est p̄cedens: q̄ non suffi-
cit ut motus sit uera quantitas. Min. p̄bati, q̄i successio p̄-
terea dat̄ in motu q̄i p̄i q̄ illum acc̄sio, q̄i lat̄ sub̄i in mōte
h̄et non acc̄sio tota s̄ib̄ in instanti, sed pars p̄bati partem: sed
id p̄cedens est in se acc̄sio: q̄ p̄cedens etiam motus h̄et
successionem. Min. p̄bati q̄i eadem s̄ib̄ potest acc̄sio tota simul
in instanti: q̄ non potest ex sua loci acc̄sio successivus, nisi
potest, q̄i s̄ib̄ acc̄sio tota s̄ib̄ in instanti, conservati: q̄ tota
s̄ib̄ in instanti acc̄sio potest, uem̄ n̄ debet man̄. loci in conser-
uatione, quam in p̄ma productione.

Invenit q̄ successio tam in motu, quā in p̄i
acc̄sio, aliq̄n̄ ut docet Bar. cit. lo. n̄. 10. ex imp̄fectione
agentis, quor̄ non potest s̄ib̄ p̄am̄ introducere in mōte sub̄i
in partibus, q̄i non potest in loci etiam s̄ib̄ et equaliter dis-
tinctis n̄ariis ē fundere, ut accidit in aduentione, et p̄p̄i acc̄sio
mentario, quā n̄b̄ coniuncta est h̄et successio h̄et: q̄
q̄i ut agat necesse est, ut p̄ m̄te localem magis a ma-
ḡi ad p̄bati acc̄sio, ut uidere est in uisib̄ibus h̄et in p̄i.
Aliq̄n̄ uō dat̄ successio p̄p̄i resistentiam p̄bati, sic ca. l̄v

p p e i successiue in aquam introducit, q̄i hæc leuabit q̄ si quis, quod
 si igni uel frigori ponat, in instanti calescat. Aliq̄i hæc
 successio q̄i intendit agens liberum, quod si cam applicat
 pot ita, ita illam applicare: si agit immediate, pot est
 successiue influere intendere, ut p̄i in actibus uolunt et
 uoluntatis. Unde satis liquet non præuenire successione
 in motu ex aliqua quantitate ipsi intrinseca, sed ab extrin
 seco, p̄i q̄ non pot officere ut ipse sit uera quantitas.
 præcedens enim extensio quum hænt qualitates p̄i q̄
 obtaquantur: in quibus uoluntatis non efficit ut ipse sint
 quantitates.

Probat̄ ueltonius. Continuitas successiua mo
 tus solum addit supra unitatem mutationis instantaneæ
 uel regoem: sed unitas mutationis instantaneæ non
 est quantitas, neq̄o etiam non est quantitas: q̄ nihil est in
 motu, quod ad quantitatem possit pertinere. Maior q̄ quæ
 la indiget confirmat̄ p̄tati, q̄i unitas motus solum hænt
 supra unitatem mutationis instantaneæ, quod ipse p̄i
 non sicut sit, sed una pot ab iam: sed hoc nihil est præue
 gao simultatis inter p̄i: q̄ unitas motus solum hænt
 neq̄oem supra unitatem mutationis instantaneæ. In
 Mutatione instantanea est motus si sint ad eandem partem
 eandem p̄i, cum actioes distinguant̄ q̄ tris motus sum
 ptos: q̄ ad idem præterit̄ p̄tati q̄ motus in quo est mu
 tatio instantanea: sed hæc non rei solum in præterit̄ quæ
 ritatis: q̄ nec illi.

Hinc et planum est p̄i motus n̄ se ex
 ducere ab eodem tempore, nisi p̄i impet̄ uolunt, seu ag
 ens extrinsecum, a cuius imp̄fectiores, seu libertate pro
 uenit successio, et neq̄o simultatis, quam hænt p̄i motus in
 tessa, cum in neq̄o astenit, seu imp̄penetrabilitas pro
 ueniat in uera quantitate ab ipsius n̄a et entitate. Unde

cum motus ex sua natura intrinseca non deat imperetrabili unitatem,
non potest esse uera quantitas. Quod Planum est motum non esse unum
quid, sed prout per se suas partes uideri se unitas, dicere
etiam negarem. Unde non potest esse in prout. Scius in lesio
si consideret quatenus est acquirere se, hinc non spectat
ad prout actiois. Et cum eius continuitas nihil aliud
sit prout per se ipsius inter se unitas, est in eodem prout
in quo est actio, seu motus. Nam haec per se sunt per se motus en
natura, et quae per se, non possunt efficere effectus sine
quantitatuam, quod etiam nec per se subiecta si sine qua
ritate sit contenta in spatio, quod per se potest, et qualiter
extra subiectum esse.

Articulus Secundus.

De Tempore sit uera species quantitas.

Consententer ad ea quae haecenus tradidimus ad id tempus non esse
ueram speciem quantitas. Est sicut dicitur. 4o. lect. 9. in 1o. q.
Probatur ex mente Phil. quod motum ac tempus quantitas per
accidens appellatur, et ut latius probetur aduertendum
est tempus quod est extrinsecum, aliud intrinsecum,
in physico habere. Deinde non est aliud distinctum ex
natura ab eadem motus. His quod positum est in tempore
nullam esse propriam extensionem, ob quam constituit uera
speciem quantitas. Probatur, quod si esset aliqua, et ipsa
motus extensio: sed haec non potest aduenire ad quantitate
ut probatum est: quod nec tempus ad illam pertinet. Minor
probat, quod tempus propria extensio est, quod eius per se uidentur
scilicet cum partibus motus, quod sunt successus:
quod non habet aliam extensionem tempus, nisi a motu. An
per se, quod si per se acquirere mutacione instantanea dicitur

huius arguendi non est tempus: quod pro tempore est quod pro
 sit iudicium: quod pro tempore est extensum, quod pro tempore
 idoneum est tum paribus motibus successivis, tum extensio
 nem ut dixerimus in se fieri extem esse ut motus sit quantitas,
 ita dicitur non sufficere, ut tempus etiam sit quantitas.

Sunt in aliquo quantitates inanimatae sunt
 haec argumenta, quod extensio motus si sit tardus potest esse brevis, tem-
 poris vero extensio longa, et vice versa potest motus celer heri magnam
 extensionem, tempus vero in quo durat brevem: quod alia est extensio
 temporis, alia motus. Unde siue extensio motus non efficiat veram
 speciem quantitatis, quod est in se patens, extensio temporis illam
 efficiat, quod est ipsius propria. Ad solutionem difficultatis adverte
 duplex tempus esse ad quod motus comparat, alterum intrinsecum,
 quod est duratio propria et intrinseca ipsius motus, et quod si unum
 est in se a se habet, et in continuationem, ac compositionem suam
 partium, nec est maius in motu celeri quam in tardis, cum eius pars
 intrinseca identificata cum partibus motus sit sicut in uno, quod
 in alio. Alterum vero tempus est extrinsecum, nimirum im-
 aginatum, id est tempus primi mobilis: si quod unum est motus
 proprius ad tempus imaginatum, tunc duratio motus celeri, bre-
 vius est duratio motus tardi, quod replet nostro modo intelligendi mai-
 orem partem illius temporis. Hoc tamen non provenit ab aliqua ex-
 tensione, sed quod ipsius motus celeri magis unita et quodammodo
 condensata sunt inter se, ita et pars temporis magis etiam
 uniuersi et condensanti. Partes vero motus tardi quodammodo sunt
 magis laesae, et propria pars temporis quo mensurati minus inter
 se uniuersi, et magis etiam laesae sunt. Nam quidem se habet
 quantitas continua permanens quod per celeritatem maius occupat
 spatium, per condensationem minus, ita et motus per celeritatem
 minus occupat temporis imaginarij, per tarditatem magis.
 quae affectiones ex motu etiam proveniunt tempori in parte
 ut, si durationi ipsius motus, non est aliqua quantitas